

XXIX.

Dat. die 22. Martii Anno Domini 1731. Pontifici.

Littere Processus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papae XII. publicatae die Coena Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPVS

Servus Servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia & sollicitudo &c.

Cetera consulto omittuntur cum pluries repetita habeantur in precedentibus Tomis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo trigesimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarus. F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus. N. Stivaus.

Loco * Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

XXX.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontifici. An.I.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Praelaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciae Assistentes eligi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praeposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. Supplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacrae Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & praecipue, quod Sacerdotes praedicti regulares eligi non possint ad Praelaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, ac Provinciae Assistentes, iterum Orator ipse dedit preces pro deletione praedictae exceptionis ab enunciato Decreto.

Deer. Congregationis:

Ne Sacerdotes hujus Ordinis Praelaturas in eo possint obtinere nonnullis exceptis officiis.

Nova Decreti confirmatio;

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praeposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Beluga Ponente, benigne rescripsit = Promoti ad Sacros Ordines non-

possint habere aliquam Praelaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione, juxta decretum Sacrae Congregationis sub die 30. Septembris 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Novitiorum; non vero Provinciae Assistentes. Romae die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Praefectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: Nos ipsum Priorem Generalem, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus & confirmamus, illicque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congreg. Cardinalium.

Addito quod dd. Sacerdotes, nec Provinciae Assistentes esse queant:

Quae omnia per S. S. confirmantur.

Harum Litterarum observantia.

Obstantium derogatio.

§. 2. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: si que in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam, Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXI. Con-

XXXI.

Dat. die 1. Maji Anno 1731. Pontifici.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis piis nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinaeque liberales Latinas & Graecas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convicia, ac Regulares Domos, praevio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Nobis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiae cura commissa est, proba & recta institutio juvenilis in sanctae Religionis praecipuis, honestisque artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet, unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiam, totamque Republicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratis Apostolicis fovendi & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem praeculis habemus, maxime convenit.

Causae editae hujusmodi Constitutionis.

§. 1. Quum ergo Nobis innotuerit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, praecipueque Instituto Congregationis dilectorum filiorum, Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentes, illorum curae commissos, eisdemque in Scholis recipiendi, petrebuisse: deque statutis a fere. Gregorio PP. XV. Praedecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis pro dicta Congregatione editis Apostolicis litteris, praecipue vero pia memoriae Pauli V. iam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur: Nos quascumque controversias & dissensiones, ex hac discrepantia opinionum, dictorumque statutorum, ac litterarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eisdem Clericos Regulares ob assiduos labores & studia, quae in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostri, Prospero Marefuchio, eorumdem Clericorum Regularium Protectore, Leandro de Porzia, & Petro Aloyio Carafa Sanctae Ro-

A S. S. D. N. deputata Congregatio:

manae Ecclesiae Cardinalibus, ad rem hanc maturo consilio examinandam jussu Nostro delectis, particularem Congregationem institimus, cui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrium, Secretarium assignavimus.

§. 2. Huic autem Congregationi, praevius facultatibus necessariis instructa, commissimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eisdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & statutis mature perpensis, edocti in subsequencia Capita sedulo inquirerent.

Primo: An praedictis Clericis Regularibus in suis publicis Scholis praeter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad easdem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: An in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convicia habere itidem possint.

Quarto: Quae situm est: An Privilegium Apostolicum eis concedendum, ut Regulares Domos sine aliorum Regularium consensu condere possint, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibus Apostolicis praefixo, Religiosis alendis sufficientes redditus citra mendicandi & quaestuandi necessitatem alias suppetant.

§. 3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime praeteriti habita, dictorum Clericorum Regularium, statutis, ceterisque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & sub Plumbo, varias obcausas olim confectis Apostolicis literis, quemadmodum praeceramus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam praedictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die insequenti Nobis exposuit.

Ad primum, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicae Fidei, Grammaticae, & Computorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores serventur.

Ad secundum, Eisdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad tertium, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad quartum pro gratia Privilegii eis concedendi responsum est, ad formam scilicet indulti felicis recordationis Praedecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo concessi die 6. Octobris anni 1668.

§. 4. Quare Nos praedictos Clericos Regulares specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, cen-

Per quam inquiretur.

An huc Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.

An Divites, Nobilesque pueros admittere; Seminaria, & Collegia in eorum curam habere;

Et Regulares Domos absque aliorum Regularium consensu condere possint.

Ad singula Capita responsum affirmativo.

cenfuris, & poenis, tam a jure quam ab homi-
ne quavis occasione vel caufa latis, fi quibus
quomodolibet innodati exifterent, & ad effe-
ctum praefentium tantum confequendum, ha-
rum ferie abfolventes, & abfolutos fore cen-
fentes, fupradictorum ftatutorum, & Pauli V.
Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII.,
& utriufque Clementis IX. & X. antecesso-
rum Noftorum Pontificum Romanorum tam
fub Plumbo quam in forma Brevis editas Li-
teras, eisdem Clericos Regulares quomodo-
libet refpicientes, & quaecumque in Capitulis
Generalibus decreta ab eis condita, illorum-
que omnium & fingulorum tenores, etiam
veriores, ac datas, praefentibus pro plene &
fufficienter expreffis habentes, quaecumque
contentiones, difcordias, & lites, fi quae for-
fan quomodolibet ubivis locorum fuper hu-
jufmodi ftatutorum & literarum Apoftolica-
rum interpretatione, & vero fenfu, contra
eisdem Clericos Regulares exorta effent, &
coram quibufcumque Judicibus introductae, &
indelicite pendentes haberentur, aut impofterum
oriri unquam poffent, ad Nos & Sedem
Apoftolicam advocantes, ac penitus fupprimen-
tes & extinguentes: ac fuper eis perpetuum
filentium imponentes, Motu proprio,
ex certa fcientia, & deliberatione Noftra,
deque Apoftolicae Potestatis plenitudine, de
confilio memoratae Congregationis Particu-
laris, Decreta fuperius expreffa & enunciata,
ut deinceps femper, ac perpetuo vigeant, &
ubique locorum ab iisdem Clericis Regulari-
bus, illorumque Praepofito, & Procuratore,
Generalibus, ceterisque Superioribus, & per-
fonis quibufcumque obferventur, Apoftolica
auctoritate confirmamus & approbamus; il-
lifque Noftre firmitatis robur adicimus, &
quatenus opus fit, quae in fupradictis decretis
continentur, tam fcilicet quoad Majorum
Scientiarum traditionem, quam quoad ad-
miffionem Nobilium, ac Divitum Puerorum
ad eorum Scholas, quam denique quo ad cu-
ram & regimen Collegiorum, Seminario-
rum, & Convictuum, de novo concedimus,
& omni meliori modo, Suprema ac Apofto-
lica Potestate Noftre impertimur, omnes &
fingulos tam juris quam facti, & circumftan-
tiarum defectus, fi qui in eis quomodolibet
interveniffent, plene fupplentes.

Quaecumque
lites fuper his
exortas ad fe
advocans, ac
dicimus.

Ac Conftit.
& Decr. eor-
dem Cle. 100.
Regulares fu-
per hoc refpi-
cientibus fo-
bur adicimus
SS.D.N.

In fupradictis
Capitulis con-
tenta per eos
praefari poffe
concedit.

Et hunc ge-
nerum qua-
rumcumque Li-
terarum Apo-
ftolicarum fen-
fum fuiffe,
& esse decla-
rata, ceteris
quibufcumque
fic intelligen-
dum.

§.5. Ne vero in pofterum quifquam ubivis
locorum & gentium contra praemiffa novas
controversias & diftentiones excitare, eisdem-
que Clericis Regularibus de his moleftiam
aliquam inferre audeat, quae a dicta Congre-
gatione particulari explicata funt, & a Nobis
approbata, ac de novo conceffa, decretisque
praedictis continentur, ftatutorum & litera-
rum Apoftolicarum tam fub Plumbo quam in
forma Brevis hujufmodi, esse verum, germa-
num, fincerum & indubium fenfum; idque
omne a quibufcumque etiam fpicali nota di-
gnis, & vigore Conftitutionum Apoftolica-
rum, noftrearumque, & Cancellariae Apofto-
licae Regularum, fpicaliter & individue ex-
primendis, etiam Sanctae Romanae Ecclefiae
Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorum-
vis Ordinum, etiam Mendicantium & Mili-
tarium; necnon etiam Congregationum quo-

rumcumque aliorum Clericorum Regula-
rium, etiam Societatis Jefu, & cujufvis alte-
rius Regularis Inftituti perionis Regularibus,
omnino fervandum esse, neque eidem Statu-
tis & Literis Apoftolicis, fuperius expreffis,
ullam aliam interpretationem tribui poffe;
neque eisdem Clericis Regularibus Matris
Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex fuis
ftatutis, literisque Apoftolicis, iisdem con-
ceffis, praefertim Pauli V. incipientibus: *Ad
ea*: Scientias Majores profiteri unquam inter-
dictum, & vetitum fuiffe; immo etiam in fuis
publicis Scholis eadem Scientias Majores
adolefcentibus cujufcumque Ordinis & Con-
ditionis tradere & perlegere licuiffe & licere,
Apoftolica auctoritate noftre decernimus &
declaramus.

§.6. Demum iisdem Clericis Regularibus
pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* de-
nominantur, illorumque Praepofito Generali,
& Superioribus quocumque nomine nuncu-
patis, concedimus, ut ubique locorum, in fuo
tamen fingulari diftrictu, Domos & Conventus
regulares juxta Concilii Tridentini de-
creta, pro pueris cujufcumque Ordinis & Con-
ditionis, in quibufvis liberalibus difciplinis
Latinis & Graecis, & Scientiis, etiam Majori-
bus, a fe inftituendis, Collegia, Seminaria, &
Convictus ex fola licentia Ordinariorum,
nulloque aliarum perfonarum cujufvis Ordinis,
etiam Mendicantium, & cujufcumque
Congregationis Clericorum, Regularium,
etiam Societatis Jefu, requifito confenfu, con-
dere, fundare, & erigere, libere & licite poffint
& valeant, etiam non fervata diftantia,
quae ab antecessoribus noftis Romanis Ponti-
ficibus ad centum & quadraginta annas, five
aliud plus minus accuratum fpatium ab uno
ad aliud Religioforum hominum Cenobium
feu Conventum, fervanda praefcribitur; dum-
modo tamen reditus ad alendum Religiofo-
rum numerum, eis in Conftitutionibus Apo-
ftolicis praefcriptum citra neceffitatem men-
dicandi & quaefuandi, ut praefertur fufficien-
tes eis fupperant, dicta auctoritate noftre praefentium
tenore licentiam & facultatem perpetuo
impertimur.

Iisdem Colle-
gia, ac Do-
mos tum Re-
gulares tum
ad Juvenes
alendos, Ma-
joribusque
imbuendos li-
teris erigere
praevio Ordina-
rii tantum-
modo con-
fensu funda-
re &c. conce-
dit.

§.7. Volumus autem has literas noftas,
& in eis contenta quaecumque, femper & per-
petuo validas & efficaces esse & fore; fuoque
plenarios & integros effectus sortiri & obti-
nere; atque ab omnibus & fingulis, ad quos
quomodolibet nunc pertinet, & impofterum
pertinebit, firmiter & inviolabiliter obfervari
debere; nullove unquam tempore ex quo-
cumque capite vel caufa, quantumvis legitima
& juridica, etiam ex eo, quod cujufcum-
que Ordinis Mendicantium, alteriusve Regu-
laris Inftituti, etiam individuae & ex-
preffam mentionem requirentis, Superiores,
vel alii quicumque, in praemiffis, & circa ea,
quomodolibet, & quavis ex caufa, vigore pri-
vilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apofto-
lica Sede concefforum, jus vel intereffe ha-
bentes, aut fe habere praetendentes, illis non
conferant, neque ad id vocati, citati, nec
auditi unquam fuerint: & caufa, propter quas
hae noftre Literae prodierint, adductae, forfan
comprobatae & verificatae non effent, de fub-
reptione vel obreptione, aut nullitatis, vel
invaliditatis vitio, five intentionis noftre, aut
quolibet alio, quantumvis fubftantiali inex-
cogitato, ac fpecificam & individuae men-
tionem & expreffionem requirente, defectu,
notari, impugnari, invalidari, in jus vel con-
troverfiam vocari, vel ad viam & terminos
juris, vel adverfus illas reftitutionis in inte-
gram, aliudve juris, facti, vel gratiae quod-
cumque remedium impetrari, five etiam
motu fimili conceffo & impetrato, uti vel
juvari poffint. Neque eafdem praefentes fub
quibufvis fimilium vel diffimilium gratiarum
revocationibus, fufpenfionibus, limitationi-
bus, modificationibus, derogationibus, aliifve
contrariis difpofitionibus, per Nos etiam, ac
fucceffores noftros Romanos Pontifices, etiam
motu pari, five etiam Confiftorialiter, ac fub
quibufvis tenoribus & formis, claufulis & de-
cretis, etiam fi de iisdem praefentibus literis,
earumque omni tenore ac data, fpicalis
mentio fieret, pro tempore factis & conceffis,
ac faciendis & concedendis, comprehendi
decerimus; fed femper eas excipi, & quo-
tiefcumque prodierint, in priftinum ac vali-
diffimum, inque cum, in quo antea quomodo-
libet erant, ftatum reftitute, repositae, & ple-
narie reintegratae cenfeantur, ac de novo fub
quacumque etiam pofteriori data per dictos
Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis
Pis* denominantur, quodcumque eligenda,
eas conceffas esse & fore cenferi volumus;
ficque, & non alias, in praemiffis omnibus &
fingulis per quoscumque Judices ordinarios
& delegatos, etiam Sanctae Romanae Ecclefiae
Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelega-
tos, Sediufque Apoftolicae Nuncios, & quosli-
bet alios, quavis auctoritate, potestate, praerogativa,
honore, & privilegio fungentes, fub-
lata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judi-
candi, definiendi, & interpretandi facultate
& auctoritate, judicari, definiri, & interpre-
tari debere, praecipimus; & quidquid fecus
fuper his a quoquam quavis auctoritate fci-
enter vel ignoranter contigerit attentari, irri-
tum & inane decernimus.

Præfentium
literarum fir-
mitas, perpe-
tuitas ac in-
violabilitas ob-
fervantia.

Obftantium
derogatio.

§.8. Non obftantibus noftis, & Cancel-
lariae noftre Regulis de jure quaefito non tol-
lendo, deque gratis non concedendis *ad in-
fir*; necnon pia memoriae Clementis IV.
Xifti IV. Julii II. & Clementis VIII. inci-
pientibus: *Quoniam ad Inftitutum*; ac dicti
Gregorii, incipientibus: *Quum alias*, atque
Urbani praedicti, incipientibus: *Romanus Pon-
tiffex*, aliorumque antecessorum noftorum,
Romanorum Pontificum Conftitutionibus &
Ordinationibus Apoftolicis, & quavis firmi-
tate alia roboratis, ftatutis, confuetudinibus
& privilegiis, quibus cavetur expresse, ne
alia Domus Regulares feu Monasteria, Re-
gularibus Fratrum Mendicantium Domibus,
Cenobiis, Conventibus, & Monasteriis adja-
centia, nifi ad centum & quadraginta annas,
fuae aliud plus minus accuratum fpatium, fun-
dari & erigi poffint; nec pro hujufmodi fun-
dationibus, & erectionibus, locorum Ordina-
rii in Civitatibus & locis, fuae Ordinariae Ju-
rifdictionis fubjectis, nifi vocatis & auditis
aliorum, in iisdem Civitatibus & locis exi-

ftentium Conventuum Prioribus & Procura-
toribus, & aliis intereffe habentibus, & caufa
cognita, fervatis fervandis, prius confiterit
in iisdem Civitatibus & locis novos Conventus
erigendos, fine ullo aliorum detrimento,
commode fufentari poffe, licentiam imper-
tantur; licet etiam in contrarium praemif-
forum exifterent indulta & literae Apoftoli-
cae eorundem Mendicantium, & cujufvis
Congregationis Clericorum Regularium, al-
teriusve Regularis Inftituti, etiam fpicaliter
& individue exprimendi, quae pluries conce-
ffae, approbate, & innovatae effent; necnon
eiusdem Congregationis Clericorum Regu-
larium Matris Dei, etiam confirmatione
Apoftolica, vel quavis firmitate alia robo-
ratis ftatutis praedictis & confuetudinibus.

§.9. Quibus omnibus & fingulis, quam-
vis pro eorum fufficienti derogatione, de illis
eorumque totis tenoribus fpicalis fpicalis
exprefsa individua, ac de verbo ad verbum,
non autem per claufulas generales, idem im-
portantes, mentio, aut quavis exprefsa fa-
cienda, five aliqua alia exquifita forma ad hoc
fervanda esse, illorum tenores his noftis pro
plene & fufficienter expreffis, ac de verbo ad
verbum infertis habentes, illis alias in fuo
robore permanfuris, fpicaliter & expresse,
motu, fcientia, & deliberatione, & potestatis
plenitudine, ad praemifforum effectum dum-
taxat, pleniffime derogamus, & derogatum
esse volumus, ceterisque contrariis quibuf-
cumque.

Transumpto-
rum fides.

§.10. Volumus autem, ut earumdem praefentium
literarum tranfumptis five exemplis,
etiam typis impreffis, manu alicujus Notarii
publici fubfcriptis, & figillo perfonae in Ec-
clefiaftica Dignitate conftituta, vel dictorum
Clericorum Regularium Pauperum Matris
Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, Praepo-
fiti Generalis munitis, eadem prorfus fides
in Judicio & extra adhibeatur, quae iisdem
praefentibus, fi forent exhibitae vel offenfae, ad-
hiberetur.

Solite con-
clufiones.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam noftre abfolutionis, approba-
tionis, confirmationis, roboris, adjectionis, de-
fectuum fuppletionis, decreti, declarationis,
conceffionis, impartitionis, derogationis, &
voluntatis infringere vel ei aufu temerario
contraire. Si quis autem hoc attentare praefump-
ferit, indignationem Omnipotentis Dei,
ac Beatorum Petri & Pauli Apoftolorum ejus
fe noverit incurfurum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam
Majorem anno Incarnationis Dominicae mil-
lefimo feptingentefimo trigefimo primo Kal.
Maji Pontificatus Noftri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Vifa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martineitus.

Reg. in Secret. Breviam.

XXXII.

Dar. die 2. Maji Anno Dom. 1731. Pontif.

Benedicti XIII. litera infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinae Provinciae Lombardiae Ordinis Praedicatorum Priori Provinciali subiciebantur, data quoque Fratibus facultate ad alios Provinciae ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. in Bullar. num. CV. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subiectam voluit melioris disciplinae servanda causa, ac omnimodam Fratibus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicae servitutis munere jugiter intendens, ea, quae certis rationabilibus ex causis desuper a Praedecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdum immutat & revocat: aliaque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

Innocent. XII. erecit a se S. Sabinae in Lombardiae, ac S. Marci Rom. Provincias ab omni Priorum Provincialium jurisdictione eximit.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Praedecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiae & Romanae Ordinis Fratrum Praedicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, aspirante superni favoris auxilio, profecta, Ecclesiam Domini uberius in dies bonorum operum fructibus letificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, & Romanae Curiae Praelatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevis die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciae praedictae, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiae & Romanae hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas praedicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctae Sabinae Lombardiae, & alteram Sancti Marci Romanae respective Provinciarum nuncupandas, quae pro tempore quoque existenti Magistro Generali dicti Ordinis immediate subiacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Con-

gregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulam, quam professi fuissent, praescriptum vitam instituire & componere, atque illa, quae communem vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Praedecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique vero Congregationi praefata de idoneo Vicario Generali ex Fratibus aliqujus e Conventibus illius Congregationis, cui is praeficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, quique in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactae regularis observantiae specimen dedisset, & quantum fieri posset, alicui ex illis praefuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur, sique eandem profus jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres suae Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratibus Congregationum praedictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & alias, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Praedecessoris literis, quae plenariae executioni successive demandata, & exacte observata fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione praefata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quae communem Religiosorum vitam ab omni vel speciei proprietatis plane alienam attinent, in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis praedicti decore, quam fidelium adificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero pia mem. Benedictus PP. XIII. etiam Praedecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiae, utpote in eorumdem Fratrum Praedicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequatur, regularem observantiam in praefata Congregatione Sanctae Sabinae florere quidem agnoscebat, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Praedecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciae Lombardiae praesentem utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio, Conventus dictae Congregationis Sanctae Sabinae, eorumque Fratres denuo supposuit jurisdictioni, curae, & potestati Prioris Provincialis Provinciae Lombardiae, ac si praefatae Innocentii Praedecessoris literae edite non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiae in plures Regiones, quas Quartariae appellant, partita reperitur, ac singulis Religionibus Vicarius praeficitur, qui absente Priore Provinciali subiectis sibi Conventibus advi-

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratibus eorumdem Congr. subjeit.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congr. semper servata.

Ex illorum, autem observantia magnum universi Ordinis decorem & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiae Priori Provinciali subiecit.

Ac praeficitur si Fratibus libertatem sit ad alios Provinciae Conventus transire.

advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctae Sabinae nomen retenturam, in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctae Sabinae comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius praeponebatur, variasque praescripsit Regulas, quas propagationi ejusdem observantiae in tota Provincia hujusmodi accommodatas fore censuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctae Sabinae abundaret numerus Religiosorum studentium, in alios Provinciae praedictae Conventus literarum studii destinatos per eundem Priorem Provinciale mitti valeret, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia, per Congregationem disciplina Regulari praeposita approbata: quodque Fratres ipsius novae Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis ejusdem Provinciae Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia assumi possent, ratus hoc modo praesca Regularis observantiae spiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffusum & auctum iri; & alias, prout in ipsius Benedicti Praedecessoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. desuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Praedecessoris literarum hujusmodi tenores praesentibus proplene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quale detrimentum strictiori Congregationi afferre possit Provinciale indulgentia.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem vnum & eundem uterque laudatus Praedecessor sibi propositum fixumque habuerunt, exactissimam nimirum disciplinam Regularem in dicta Provinciae Lombardiae conservandi & propagandi, melius cumulativumque obtineri valeat ex iis, quae per memoratum Innocentium Praedecessorem disposita fuerunt, necum quia illa, ejusdem disciplinae augmentum in utraque Congregatione praefata egregie juvisse, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commisi sibi Gregis forma esse debeat, unde subditi normam vivendi sumant, id sane sperari potest, si dicta Congregatio Sanctae Sabinae a Vicario suo Generali, qui arctius illius Institutum professus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; secus vero si regatur per praedictum Priorem Provinciale, qui mitius Institutum sequitur, adeoque Religiosis ipsius Regionis Sanctae Sabinae assiduo severioris vitae exemplo non valebit praelucere; praeterquam quod magis ad progressum disciplinae conferre dignoscitur difficultas in permitendo Fratibus dictae Congregationis Sanctae Sabinae egressum ex ipsa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Praedecessorum praefatorum eisdem Fratibus attributa, libere transeundi ad alios dictae Provinciae Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorem munere non fungentes, a Religiosis exigere, nec tenere poterunt, ut strictiorem, quam profitentur, observantiam quoad vitam communem, abstinentiam ab usu carnum, jejunia, silentium, & id genus alia amplectantur, quin-

imo inde eveniret, quod Fratres dictae Congregationis Sanctae Sabinae, proprias sui Institutum obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo sensim sine aliorum utilitate ac profectu desicerent, sicque cum totius Provinciae detrimentum antiquae disciplinae cultorum numerus potius imminueretur, quam augetur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Praedecessoris dispositio, illiusque executio magis conformis contentantiaeque videatur menti praefatae Congregationis, praeposita eidem disciplinae Regulari, utpote quae ad illam instaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam destinando aliquot Conventus in singulis Provinciis Religiosorum Ordinum, in quibus Regulae paritas, ac vita communis exacte retinerentur & servarentur; ac unde Religiosi ad alios Conventus, ubi talis disciplina non vigeret, transire non possent; sicuti ex decretis per ejusmodi Congregationem, alias super hac re editis, apparet. Hinc est, quod Nos praefatae Congregationis Sanctae Sabinae, illiusque Conventuum ac Fratrum felici prosperoque statui & regimini, religiosaeque paci & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, dictoique Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicatione, suspensione, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, praemissis aliisque iustis ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praedictos Benedicti literas cum omnibus & singulis in eis contentis, harum serie revocamus, viribique & effectu penitus & omnino vacuumus, illas vero Innocentii Praedecessorum, ac in eis pariter contenta quacumque, prout eandem Congregationem Sanctae Sabinae concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicae firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & singulos Conventus, quos dicta Regio Sanctae Sabinae de praesenti complacitur & obrinet, & si quos alios ab ipsa Congregatione S. Sabinae in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Benedicti PP. Litera revocantur.

Innocentianam confirmantem praesentibus roborari restituitur.

Statuta in hisce Sanctissimi D.N. Literis perpetuo observari praecipitur.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, ordinis & dignitatis existant; alive quilibet, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adducta, verificata & iustificata fuerint, aut ex alia quantumvis legitima juridica & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam

etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, in dividuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos juris vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas a peritionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari & adimpleri; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque praesentia & potestate fungentes & futuros, sublata eis & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

Fides Transumptorum.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quae in eisdem Innocentii Praedecessoris literis concessa sunt, non obstant, caeterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suae.

Dat. die 18. Maji 1731. Pontif. An.I.

Hinc similes sunt Constitut. a Praedecessoribus Pontificibus editas, ad sua Cappella Cappellanos ornandos privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Grata familiaritatis obsequia, quae dilecti filii Franciscus Velli Praeestit. Basilicae S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Saecularis, & Collegiatae Ecclesiae Sancti Angeli in Foro Piscium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Sorani, Dominicus Antonius Carlucci Perusini, Franciscus Feliciani pariter Romanus, Franciscus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Dioecesis, Presbyteri, moderni Cappellae Nostrae Pontificiae Cappellani, familiares Nostrae, Nobis & Apostolicae Sedi haec impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitae ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamus ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illas specialibus favoribus & gratiis &c.

Quae sequuntur lege in laudatis Constitutionibus.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostrae Anno Primo. F. Card. Oliverius.

XXXIV.

Confirmatur Decretum Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quo nonnulla statuuntur ad abusus tollendos in exmutatione Commendarum ejusdem Ordinis, earumque concessione.

Dat. die 18. Maji 1731. Pontif. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini divina dispositione praesidentes, illa, quae pro felici, & proficua Dignitatum, & Munerum ecclesiasticorum quorumcumque, & praesertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicae Christianae operam navantium, provisione, ac praecavendis litibus & controversiis, quae suboriri possent, provide prudenterque declarata & decreta fuisse noscuntur, ut firma atque illibata permanent, Apostolici muniminis Nostrae praesidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilius.

Exordium.

§.1. Ex-

Causae editi Decret. Consilio Hospitalis &c.

Decretum Consilii.

Magni Magistri, ac Consilii expositulatio pro Decret. hujus Apostolica asequenda confirmatione.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ad tollendos abusus, qui introducti fuerant in provisionibus Dignitatum & Praeceptoriarum seu Commendarum dicti Hospitalis, de quibus aliqui statim post smutationem, quae aliud non est, quam pura nominatio, sibi jus esse disponendi, seu novam smutationem petendi in casu obitus seu cessionis, aut resignationis nominatorum, existimabant, etiam si jus stabile in illis minime acquisivissent, adeoque ob defectum eorumdem nominatorum ante collationem, seu adjudicationem Dignitatum & Praeceptoriarum seu Commendarum hujusmodi, sic smutarum, uti vacantes considerari nequirent, novissime declarationem & decretum, nemine discrepante, ediderunt, tenoris sequentis videlicet = Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magister &c. Notum facimus & attestamus, qualiter infra scriptum. Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Nostra conservat. cujus tenor &c. = Die 15. mensis Martii 1730. ab Incarnatione = Eminentissimus & Reverendissimus D. Magnus Magister, & Ven. Consilium iustis de causis moti, ac menti statutorum, & ordinationum Capitularium inhaerentes, cum suffragiorum scrutinio, nemine discrepante, declaraverunt & decreverunt, ut quodcumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutationem alicujus Dignitatis vel Commendae, favore Fratris Antiani capitis ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis seu Commendae hujusmodi exmutationem nullo quavis colore, ingenio, vel causa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius resignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Consilium adjudicata extiterit; & subinde per illius cessum vel decessum, sive privationem, vacaverit tunc enim, adepto scilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novae exmutationi locum esse dixerunt, sicque, & non aliter servari mandaverunt. = Et quia ita se habet veritas &c. Datum Melitae in Conventu nostro die 15. mensis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius = Loco sigilli magistralis =

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum praedicta, quamvis aequissima, ac insimul etiam valida & inviolabilia, utpote stabilitatis & ordinationibus Capitularibus conformia sint, nihilominus illa ad majorem cauthelam vim & securitatem ad ejusmodi abusus eradicanos Apostolicae confirmationis Nostrae robore communiri summopere desiderant; Nos Magnum Magistrum, & Consilium praedictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, declarationem & decretum Magni Magistri, & Consilii praedictorum, facta ut praetertur, cum omnibus & singulis in eis expressis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac Magnum Magistrum, & Consilium, aliaque Tribunalia quaecumque Hospitalis praedicti, iudicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quae eis conceditur.

Sicque firmat per ubique servari praecipitur.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Hospitalis Linguarum, & Prioratum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilitatis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostrae Anno Primo. F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium, Procuratori Provinciae Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, concedens Institutionem Collegii Missionariorum ejusdem Ordinis in Conventu Sanctae Luciae Oppidi Sancti Gavini Uffelen. Dioecesis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Bonaventurae a Mirabili, Ministri Provincialis Provinciae Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum

Per Provinciam hujusmodi Provinciae expositulata.

Collegii institutio nis confirmatio .

trum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis exposito, quod ipse ex unanimi totius Diffinitorii ejusdem Provinciae consensu, Conventum Sanctae Luciae Oppidi Sancti Gavini Usellen. Dioecesis signandum decreverat, ut juxta indulta Apostolica, & normam a se. re. Innocentio Papa XI. praedecessore Nostro praescriptam, Collegium Missionariorum Fratrum dictae Provinciae inibi institueretur, magnum inde sperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam suo quam commissae sibi Provinciae nomine Nobis supplicato, ut Collegium hujusmodi institutionem permittere, ac desuper beneplacitum Nostrom concedere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos supplicem libellum, Nobis super praemissis porrectum, infra scriptae Congregationi Cardinalium remisimus; Ipsa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum, S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praeposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplices preces benigne remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique mature discussa, referente Eminentissimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, servatis tamen dispositis in Brevibus Ven. Innocentii XI. super fundatione Collegiorum Missionum, & Sa. me. Benedicti XIII. incipien. Nuper pro parte etc. die 6. Septembris 1728., & Decreto ipsius Sacrae Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romae die 6. Aprilis 1731. I.A. Card. Davia. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. Loco & sigilli.

Supplex Libellus S. Congregat. Episc. & Regul. remisus.

Congregationis Decretum.

§.1. Cum autem, sicut dictus Bonaventura Minister Provincialis Nobis denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolica confirmationis Nostrae patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Bonaventuram Ministrum, Provinciale specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium

Confirmatus.

§.2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sique in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane,

Clausula.

quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciae & Ordinis praedictorum, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice, dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam, Majorum sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiae & Germaniae Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Excalceatorum nuncupatorum super separatione & dismembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariae & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi officii Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. L.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus modernus Procurator Generalis Congregationis Italiae & Germaniae Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, quod in proximo praeterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Nostra sub praesidentia dilecti filii Nostri Josephi Renati S.R.E. Presbyteri Cardinalis Imperiali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, celebrato, a Diffinitorio Generali ipsius Congregationis ob justas & graves rationes ad instantiam Prioris Provincialis Provinciae Romanae, ejusque Diffinitorii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & in Civitate Adriae positi, qui cum aliis decem in Urbe praedicta, Tuscia, Umbria, & Latio respective sitis, eandem Provinciam Romanam constituebant, sejuncti & separati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujusmodi Ferrariae & Piceni nuncupandam, quae omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis praedictae Congregationis competentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & insuper in eodem Diffinitorio Generali

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Romae sejuncti.

Novaque Ferrariae & Piceni Provincia constituta.

Novumque Secret. Diffinitorii & Capituli Generalis creatum officium.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam constituentes.

nerali decretum fuit, quod imposterum praeter octo Officiales Generales memoratae Congregationis vnus novus Officialis Generalis addatur, qui sit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, assumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariae & Piceni, & subinde successive ab aliis Provinciis: reservato desuper in omnibus Nostro, & hujus S. Sedis beneplacito; & alias, prout plenius continetur in ipsius Diffinitorii Generalis decreto, tenoris qui sequitur videlicet: Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejusque Diffinitorii Provinciae Romanae, petentium ex viginti Conventibus hinc inde dispersis, multumque ad invicem distantibus, quibus ad praesens integratur dicta Provincia Romana, pro felicitate ejusdem regimine, Conventuum minori dispendio, Religiosorumque quiete, aliisque urgentibus causis, disjunctis ac dismembratis decem Conventibus, sitis in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Civitate Adriae, aliam institui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariae & Piceni, separatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuscia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Fruitionis: Super quibus PP. Diffinitorii Generalis, mature percussis adductis rationibus, & consideratis considerandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reservato tamen super omnibus & singulis beneplacito Apostolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Josephi Ferrariae, SS. Augustini & Mauri Comacini, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquavivae, S. Mariae Misericordiarum Firmi, Sancti Angeli Custodis Asculi, S. Josephi Maceratae, S. Nicolai Laureti, S. Augustini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriae sint separati, sicut de facto separati & dismembrati a decem Conventibus supra indicatis Provinciae Romanae; Et praefati decem Conventus nominatim expressi in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Adriae erigantur, sicut de facto erigunt, in novam Provinciam nuncupandam Ferrariae & Piceni, dismembratam & separatam a praedicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis respective Provinciae competentibus: & praecipue, ut regatur a suo particulari Provinciali contradistincto a Provinciali Provinciae Romanae, eligendo postquam Sanctissimus dignabitur praesentem dismembrationem & institutionem novae Provinciae auctoritate Apostolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali una cum quatuor Diffinitoribus Provincialibus, septimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice, duraturus usque ad primum Capitulatum Provinciale; Imposterum vero a Capitulo Provinciali, vel Diffinitorio Provinciali respective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariae & Piceni, competat jus congregandi Capitulatum Provinciale in aliquo Conventu suae Provinciae, a Diffinitorio Provinciali deputando: necnon Diffinitorium Provinciale convocare: ad Capitulatum Generale cum duobus discretis Generalibus, in Capitulo Provinciali electis, suffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quae aliis Provincialibus

competunt: Ceterum PP. Diffinitorii volunt & declarant, Provinciam Romanam licet segregatam a praefatis decem Conventibus, remanere cum suis privilegiis, juribus, & pertinentiis, sine ullo praedictio, ac si supra dicta separatio facta non fuisset. Et ut pro bono pacis & justitiae in electione Officiorum Generalium aequitas servetur, reservato pariter beneplacito Apostolico, PP. Diffinitorii Generalis decernunt, ut in futurum praeter octo Officiales Generales Congregationis, videlicet Vicarium Generalem, Procuratorem Generalem, quatuor Diffinitores Generales, & duos Visitatores Generales, alter Officialis Generalis novus superaddatur, qui sit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum voto in Capitulo Generali, & loco praecedentiae ante Secretarium Generalem, & Socium Vicarii Generalis, seu Socii Vicarii Generalis; ita tamen, ut in hac prima electione assumatur ex Provincia noviter erecta Ferrariae & Piceni, & deinceps ex aliis ad praescriptum Turni renovandi cum inclusione memoratae novae Provinciae: Declarantes tamen, Officiales praesentes, Priores scilicet, Superiores, & ceteros Officiales ad praesens existentes in Conventibus, praedictae novae Provinciae assignatis, usque ad primum Capitulatum Provinciale post biennium celebrandum in eorum respective Officiis permanere: Tribuentes plenam facultatem praedicto Diffinitorio Generali annuali celebrando, cetera disponendi & stabiliendi, quae in Domino judicaverint expedire, ad quamlibet confusione removendam, tam in assignandis Religiosis five Sacerdotibus five Clericis five Conventibus pro utraque Provincia sufficientibus, quam in aliis quibuscumque, quae ad stabilitum & quietem earumdem proficere possint: Quod totum suum per vota secreta, nemine discrepante, approbatum: Fr. Joseph Maria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Eustachius a S. Martino Secretarius Generalis.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, praedictus Procurator Generalis praemissa, quo firmiter subsistant, & serventur exactius, Apostolicae confirmationis Nostrae patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem & dismembrationem praedictorum decem Conventuum a Provincia Romana, & erectionem in novam Provinciam Ferrariae & Piceni nuncupandam, a praedicto Capitulo Generali factas, ut praefertur, expeditumque desuper illius decretum praesertim cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus.

Procuratoris ejusdem expositio pro Apost. confirmatione.

Quae conceditur.